

Første Mosebok /Genesis / Bereshit

Parasha 7 Torah Vayeze (Han dro ut)

[Kapittel 28](#)

[Kapittel 29](#)

[Kapittel 30](#)

[Kapittel 31](#)

[Kapittel 32](#)

Parashah 7 haftarah

[Håshea 11:7 – 12:12 Sephardim](#)

[Håshea 12:13 – 14:10 Ashkenazim](#)

Parashah 7 brit chadashah

[Jåchanan 1:19 – 1:51](#)

Første Mosebok

Kapittel 28

¹⁰ Ja'akåv dro fra Be'er-Sheva og gikk mot Charan. ¹¹ Han kom til et sted og ble der over natten, for solen var gått ned. En av steinene på stedet tok han og la under hodet, og så la han seg til å sove på dette stedet. ¹² Da drømte han, og se, en stige var satt opp på jorden, og toppen av den nådde helt opp til himmelen. Elåhims engler steg opp og steg ned på den. ¹³ Og se, YHVH sto over den og sa: «Jeg er YHVH, din far Avrahams Elåhim og Jitzchaks Elåhim. Landet der du ligger, skal Jeg gi til deg og dine etterkommere. ¹⁴ Dine etterkommere skal bli som støvet på jorden. Du skal utbre deg til vest og øst, til nord og sør. Og i deg og i din slekt skal alle slekter på jorden bli velsignet. ¹⁵ Se, Jeg er med deg og skal bevare deg overalt hvor du går, og Jeg skal føre deg tilbake til dette landet. For Jeg skal ikke forlate deg før Jeg har gjort det Jeg har sagt deg.»

¹⁶ Da våknet Ja'akåv av søvnen og sa: «Sannelig, YHVH er på dette stedet, og jeg visste det ikke.» ¹⁷ Så ble han redd og sa: «Hvor fryktinngytende dette stedet er! Dette kan ikke være noe annet enn Elåhims hus, og her er Himmелens port.» ¹⁸ Tidlig neste morgen sto Ja'akåv opp. Han tok den steinen han hadde hatt under hodet, satte den opp som en minnestøtte og helte olje over steinens hode. ¹⁹ Han kalte dette stedet med navnet Bejt-El. Men tidligere hadde navnet på byen vært Los.

²⁰ Så avla Ja'akåv et løfte og sa: «Hvis Elåhim vil være med meg og bevare meg på denne veien jeg går, og Han vil gi meg brød å spise og klær å ha på meg, ²¹ så jeg kommer tilbake til min fars hus i fred, da skal YHVH være min Elåhim. ²² Denne steinen som jeg har satt opp

som en minnestøtte, skal være Elåhims hus. Og av alt det Du gir meg, skal jeg sannelig gi Deg tiende.»

[Til toppen](#)

Kapittel 29

¹ Så la Ja'akåv på vei og nådde landet til Østens folk. ² Han så, og se, der var det en brønn på marken. Og se, ved den lå det tre saueflokker. For fra denne brønnen ga de flokkene drikke. Det lå en stor stein over åpningen på brønnen. ³ Der ble alle flokkene samlet, og da rullet de steinen bort fra åpningen på brønnen. De ga småfeet drikke og la steinen tilbake på plass over åpningen på brønnen.

⁴ Ja'akåv sa til dem: «Mine brødre, hvor kommer dere fra?» De sa: «Vi er fra Charan.» ⁵ Da sa han til dem: «Kjenner dere Lavan, Nachårs sønn?» De sa: «Ja, ham kjenner vi.» ⁶ Så sa han til dem: «Har han fred?» De sa: «Ja, han har fred. Og se, hans datter Rachel kommer med småfeet.» ⁷ Da sa han: «Se, ennå er det høylys dag. Det er ikke tiden for å samle buskapen. Gi sauene drikke og ta dem med ut på beite!» ⁸ Men de sa: «Det kan vi ikke gjøre før alle flokkene er samlet og de har rullet steinen bort fra åpningen på brønnen. Da kan vi gi småfeet drikke.»

⁹ Mens han snakket med dem, kom Rachel med småfeet til sin far, for hun var gjeterjente. ¹⁰ Da skjedde det: Da Ja'akåv så Rachel, datter av sin morbror Lavan, og småfeet til sin morbror Lavan, gikk Ja'akåv bort og rullet steinen vekk fra åpningen til brønnen. Så lot han småfeet til sin morbror Lavan få drikke. ¹¹ Deretter kysset Ja'akåv Rachel, og så brast han i gråt. ¹² Ja'akåv fortalte Rachel at han var en slektning av hennes far, og at han var Rivkas sønn. Da sprang hun av sted og fortalte det til sin far. ¹³ Det skjedde da Lavan fikk høre meldingen om sin søstersønn Ja'akåv, at han sprang ham i møte. Han omfavnet ham og kysset ham, og tok ham med til sitt hus. Så fortalte han Lavan alt som hadde hendt. ¹⁴ Lavan sa til ham: «Sannelig, du er mine bein og mitt kjøtt.» Så ble han hos ham i en måned.

¹⁵ Lavan sa til Ja'akåv: «Skulle du tjene meg for ingenting fordi du er min slektning? Si meg, hva skal du ha som lønn?» ¹⁶ Lavan hadde to døtre. Navnet på den eldste var Lea, og navnet på den yngste var Rachel. ¹⁷ Lea hadde milde øyne, men Rachel var vakker både av skikkelse og utseende.

¹⁸ Ja'akåv elsket Rachel, så han sa: «Jeg vil tjene deg i syv år for Rachel, din yngste datter.»

¹⁹ Lavan sa: «Det er bedre at jeg gir henne til deg enn at jeg skulle gi henne til en annen mann. Bli hos meg!» ²⁰ Så tjente Ja'akåv i syv år for Rachel, og for ham var det bare som noen få dager, fordi han elsket henne.

²¹ Så sa Ja'akåv til Lavan: «Gi meg min kone, så jeg kan gå inn til henne, for alle dagene er gått.» ²² Lavan samlet alle mennene på stedet og stelte i stand en fest. ²³ Da kvelden kom, skjedde det at han tok sin datter Lea og førte henne til Ja'akåv, og han gikk inn til henne. ²⁴ Lavan ga sin tjenestepike Zilpah som tjenestepike for sin datter Lea.

²⁵ Da morgenen kom, skjedde det: Se, hun var Lea. Da sa han til Lavan: «Hva er det du har gjort mot meg? Var det ikke for Rachel jeg tjente deg? Hvorfor har du da sveket meg?» ²⁶ Lavan sa: «På våre trakter blir det ikke gjort på den måten at man gir bort den yngste før den førstefødte. ²⁷ La uken hennes bli fullført, så skal vi også gi deg den andre for den tjenesten du skal gjøre for meg i syv år til.» ²⁸ Da gjorde Ja'akåv det, og han lot uken hennes bli fullført. Så ga Lavan ham sin datter Rachel som kone. ²⁹ Lavan ga sin tjenestepike Bilha som tjenestepike for sin datter Rachel. ³⁰ Så gikk Ja'akåv også inn til Rachel, og han elsket Rachel mer enn Lea. Og han tjente Lavan i syv år til.

³¹ Da YHVVH så at Lea ble vraket, åpnet Han hennes morsliv. Men Rachel var ufruktbar. ³² Så ble Lea med barn og fødte en sønn. Hun kalte ham med navnet Re'oven (se, en sønn), for hun sa: «YHVVH har sett til meg i min fornedrelse, derfor vil min mann nå elske meg.» ³³ Så ble hun med barn en gang til og fødte en sønn. Hun sa: «Fordi YHVVH har hørt at jeg er vraket, har Han også gitt meg denne sønnen.» Hun kalte ham med navnet Shim'ån (hørt). ³⁴ Igjen ble hun med barn og fødte en sønn, og hun sa: «Denne gangen vil min mann holde seg til meg, for jeg har født ham tre sønner.» Derfor kalte hun ham med navnet Levi (ble med). ³⁵ Enda en gang ble hun med barn og fødte en sønn, og hun sa: «Nå vil jeg prise YHVVH.» Derfor kalte hun ham med navnet J'hodah (priset). Så sluttet hun å få barn.

[Til toppen](#)

Kapittel 30

¹ Da Rachel så at hun ikke fødte Ja'akåv barn, ble Rachel misunnelig på sin søster, og hun sa til Ja'akåv: «Gi meg barn, ellers dør jeg!» ² Men da ble Ja'akåvs vrede opptent mot Rachel, og han sa: «Er jeg i Elåhims sted, Han som har holdt tilbake frukten fra ditt morsliv?» ³ Da sa hun: «Her er min slavekvinne Bilha. Gå inn til henne, så skal hun føde på mine knær, så også jeg kan få barn ved henne.» ⁴ Så ga hun ham sin tjenestepike Bilha til kone, og Ja'akåv gikk inn til henne. ⁵ Bilha ble med barn og fødte Ja'akåv en sønn. ⁶ Da sa Rachel: «Elåhim har avsagt dom for meg. Han har også hørt min røst og gitt meg en sønn.» Derfor kalte hun ham med navnet Dan (Han dømte).

⁷ Rachels tjenestekvinne Bilha ble igjen med barn og fødte Ja'akåv en sønn til. ⁸ Rachel sa: «Elåhims kamper har jeg kjempet med min søster, og sannelig har jeg fått overmakten.» Så kalte hun ham med navnet Naftali (bryte).

⁹ Da Lea så at hun hadde sluttet å føde barn, tok hun sin tjenestepike Zilpah og ga henne til Ja'akåv som kone. ¹⁰ Leas tjenestepike Zilpah fødte Ja'akåv en sønn. ¹¹ Da sa Lea: «En skare kommer!» Så kalte hun ham med navnet Gad (tropp).

¹² Leas tjenestepike Zilpah fødte Ja'akåv enda en sønn. ¹³ Da sa Lea: «Salig er jeg, for døtrene vil prise meg salig.» Så kalte hun ham med navnet Asjer (glad).

¹⁴ I hvetehøstens dager gikk Re'oven ut og fant alruner på marken, og han tok dem med til sin mor Lea. Da sa Rachel til Lea: «Jeg ber deg, gi meg noen av alrunene til din sønn!» ¹⁵ Men hun sa til henne: «Er det for lite at du har tatt fra meg min mann? Vil du også ta fra

meg alrunene til min sønn?» Rachel sa: «Da skal han ligge med deg i natt i bytte for alrunene til din sønn.» ¹⁶ Da Ja'akåv kom inn fra marken om kvelden, gikk Lea ut for å møte ham, og hun sa: «Du må komme inn til meg, for jeg har sannelig betalt for deg med alrunene til min sønn.» Og han lå hos henne den natten. ¹⁷ Elåhim lyttet til Lea, og hun ble med barn og fødte Ja'akåv en femte sønn. ¹⁸ Lea sa: «Elåhim har gitt meg lønn, fordi jeg ga tjenestepiken min til min mann.» Så kalte hun ham med navnet Jissakar (belønning).

¹⁹ Så ble Lea med barn en gang til og fødte Ja'akåv en sjette sønn. ²⁰ Lea sa: «Elåhim har gitt meg en god gave. Nå vil min mann bo hos meg, for jeg har født ham seks sønner.» Så kalte hun ham med navnet Z'volon (som bodde sammen).

²¹ Senere fødte hun en datter og kalte henne med navnet Dina (strid om rettigheter).

²² Så husket Elåhim på Rachel, og Elåhim hørte henne og åpnet hennes morsliv. ²³ Hun ble med barn og fødte en sønn, og hun sa: «Elåhim har tatt bort min vanære.» ²⁴ Så kalte hun ham med navnet Jåsef (kan han legge til) og sa: «YHVH skal gi meg enda en sønn.»

²⁵ Det skjedde da Rachel hadde født Jåsef, at Ja'akåv sa til Lavan: «Send meg av sted, så jeg kan dra til mitt eget sted og mitt land. ²⁶ Gi meg mine koner og mine barn, som jeg har tjent deg for, og la meg dra! For du vet hvordan jeg har tjent deg.» ²⁷ Lavan sa til ham: «Om jeg bare kan finne nåde for dine øyne! For jeg har fått et overnaturlig varsel om at YHVH har velsignet meg for din skyld.» ²⁸ Så sa han: «Fastsett hva du vil ha i lønn, så skal jeg gi deg det.» ²⁹ Da sa Ja'akåv til ham: «Du vet hvordan jeg har tjent deg, og hvordan det er gått med buskapen din hos meg. ³⁰ For det var lite du hadde før jeg kom, og det har økt til et stort antall. YHVH har velsignet deg hvor jeg enn gikk. Men nå, når skal jeg også få sørge for mitt eget hus?» ³¹ Da sa han: «Hva skal jeg gi deg?» Ja'akåv sa: «Du skal ikke gi meg noe. Hvis du vil gjøre det for meg som jeg nå foreslår, skal jeg fortsette å gjete og vokte småfeet ditt: ³² La meg gå gjennom alt småfeet ditt i dag! Så vil jeg ta ut alle sauene som er spraglete og flekkete, og alle de svarte blant lammene og de flekkete og spraglete blant geitene. Disse skal være min lønn. ³³ Slik skal min rettferdighet vitne for meg i tiden heretter, når du kommer for å se til lønnen min: Hver den som ikke er spraglet og flekket blant geitene, og svart blant lammene, er stjålet, hvis den er hos meg.» ³⁴ Lavan sa: «Ja, la det være som du sier!»

³⁵ Den dagen tok han ut de bukkene som var stripe og flekkete, alle geitene som var spraglete og flekkete, hvert dyr som hadde litt hvitt på seg, og alle de svarte blant lammene, og ga dem i hendene på sine sønner. ³⁶ Så la han tre dagsreiser mellom seg og Ja'akåv, og Ja'akåv gjette resten av småfeet til Lavan.

³⁷ Ja'akåv tok noen kjepper av grønn poppel og av mandel og lønnetre. Han skavet av noen hvite striper på dem og fikk fram det hvite som var i kjeppene. ³⁸ Kjeppene han hadde skavet, satte han foran småfeet i rennene, i vanntrauene der småfeet kom for å drikke, så de skulle bli drektige når de kom for å drikke. ³⁹ Småfeet ble drektig foran kjeppene, og småfeet fikk stripe, spraglet og flekket avkom. ⁴⁰ Så skilte Ja'akåv ut lammene og fikk småfeet til å vende seg mot de stripe og mot alle de svarte blant småfeet til Lavan. Men

sine egne flokker holdt han for seg selv, og han førte dem ikke sammen med Lavans småfe. ⁴¹ Det skjedde hver gang de kraftigste blant småfeet ble drektige, at Ja'akåv satte kjeppene foran øynene på småfeet i rennene, så de kunne bli drektige blant kjeppene. ⁴² Men når småfeet var svakt, satte han dem ikke opp. Dermed fikk Lavan de svake dyrene, og Ja'akåv de sterke. ⁴³ På den måten ble mannen over all måte velstående, og han hadde store flokker med småfe, tjenestepiker og tjenere og kameler og esler.

[Til toppen](#)

Kapittel 31

¹ Ja'akåv hørte Lavans sønners ord da de sa: «Ja'akåv har tatt alt det som tilhørte vår far, og av det som tilhørte vår far, har han skaffet seg all denne rikdommen.» ² Ja'akåv så Lavans ansikt, og se, han var annerledes stemt mot ham enn før. ³ Da sa YHWH til Ja'akåv: «Vend tilbake til dine fedres land og til din slekt, og Jeg skal være med deg.» ⁴ Så sendte Ja'akåv bud og kalte Rachel og Lea ut på marken til småfeet sitt. ⁵ Han sa til dem: «Jeg ser ansiktet til deres far, at han er annerledes stemt mot meg enn før. Men min fars Elåhim har vært med meg. ⁶ Dere vet at jeg har brukt all min kraft i tjenesten for deres far. ⁷ Likevel har deres far narret meg og forandret lønnen min ti ganger, men Elåhim lot ham ikke skade meg. ⁸ Når han sa: «Alt det spraglete skal være lønnen du får», så fikk alt småfeet spraglet avkom. Og når han sa: «Det stripe te skal være lønnen du får», så fikk alt småfeet stripet avkom. ⁹ Så Elåhim har tatt buskapen fra deres far og gitt den til meg. ¹⁰ Det skjedde på den tiden da småfeet ble drektig, at jeg løftet blikket og så i en drøm, og se, værene som sprang på småfeet, var stripet, spraglet og gråflekket. ¹¹ Så talte Elåhims engel til meg i en drøm og sa: «Ja'akåv.» Og jeg sa: «Her er jeg.» ¹² Han sa: «Løft nå blikket og se! Alle værene som springer på småfeet, er stripe te, spraglete og gråflekkete. For Jeg har sett alt det Lavan gjør mot deg. ¹³ Jeg er Bejt-Els Elåhim, der hvor du salvet minnestøtten, og der du avla løfte for Meg. Bryt nå opp, dra ut fra dette landet, og vend tilbake til landet til din slekt!» ¹⁴ Da svarte Rachel og Lea og sa til ham: «Har vi ennå noen del eller arv i vår fars hus? ¹⁵ Regnes vi ikke som fremmede av ham? For han har solgt oss, og han har jo brukt opp alle pengene våre. ¹⁶ For alle disse rikdommene som Elåhim har tatt fra vår far, tilhører egentlig oss og våre barn. Så nå skal du gjøre alt det Elåhim har talt til deg.»

¹⁷ Da sto Ja'akåv opp og satte sønnene og kone-ne opp på kamelene. ¹⁸ Han førte med seg hele buskapen sin og alle eiendelene han hadde skaffet seg, den buskapen han hadde skaffet seg i Padena-Aram, for å dra til sin far Jitzchak i K'naans land.

¹⁹ Lavan hadde dratt for å klippe småfeet sitt, og Rachel hadde stjålet husgudene som tilhørte hennes far. ²⁰ Ja'akåv lurte seg unna, uten at arameeren Lavan visste det, for han fortalte ham ikke at han hadde tenkt å flykte. ²¹ Så flyktet han med alt han eide. Han brøt opp og krysset elven, og så satte han kursen mot fjellene i Gil'ad. ²² Den tredje dagen ble det fortalt til Lavan at Ja'akåv hadde flyktet.

²³ Da tok han brødrene med seg og fulgte ham i syv dagsreiser og nådde ham igjen i Gil'ad fjellene. ²⁴ Men Elåhim hadde kommet til arameeren Lavan i en drøm om natten og sagt til ham: «Vokt deg, så du ikke taler verken godt eller ondt til Ja'akåv.»

²⁵ Så tok Lavan Ja'akåv igjen. Ja'akåv hadde slått opp teltet sitt i fjellene, og Lavan og hans brødre slo opp teltene i Gil'ad fjellene. ²⁶ Lavan sa til Ja'akåv: «Hva har du gjort, siden du har lurt deg unna uten at jeg visste det, og du har tatt med deg mine døtre, som om de var fanget med sverd? ²⁷ Hvorfor flyktet du i hemmelighet og lurte deg unna meg uten å si det til meg? Jeg kunne ha sendt deg av gårde med glede og sang, med tamburiner og lyrer. ²⁸ Du lot meg ikke få kysse mine sønner og mine døtre. Du handlet som en dåre da du nå gjorde dette. ²⁹ Det står i min makt å skade deg, men din fars Elåhim talte til meg i går natt og sa: Vokt deg, så du ikke taler verken godt eller ondt til Ja'akåv. ³⁰ Nå har du sikkert reist fordi du lengter så inderlig etter din fars hus, men hvorfor har du stjålet gudene mine?» ³¹ Da svarte Ja'akåv og sa til Lavan: «Fordi jeg var redd, for jeg sa: Kanskje du ville ta dine døtre fra meg med makt. ³² Men den du finner gudene dine hos, skal ikke få leve. I nærvær av våre brødre skal du se hva du kjenner igjen av det jeg har som er ditt, og ta det med deg.» Ja'akåv visste ikke at Rachel hadde stjålet dem. ³³ Lavan gikk inn i teltet til Ja'akåv, inn i teltet til Lea og inn i teltet til de to slavekvinnene, men han fant dem ikke. Så gikk han ut av teltet til Lea og inn i teltet til Rachel. ³⁴ Men Rachel hadde tatt husgudene, lagt dem i kamelsalen og satt seg på dem. Lavan lette over hele teltet, men han fant dem ikke. ³⁵ Hun sa til sin far: «Må ikke min herre bli vred fordi jeg ikke kan reise meg for deg, for det er på kvinners vis med meg.» Og han lette, men fant ikke husgudene.

³⁶ Da ble Ja'akåv harm og gikk i rette med Lavan, og Ja'akåv svarte og sa til Lavan: «Hvilken overtredelse har jeg gjort? Hvilken synd har jeg gjort, siden du jager meg? ³⁷ Du har lett blant alt jeg eier, og hva har du funnet som tilhører ditt hus? Sett det her foran mine brødre og dine brødre, så de kan dømme mellom oss begge! ³⁸ I disse tjue årene har jeg vært hos deg. Sauene og geitene dine har aldri født i utide, og jeg har ikke spist av værene fra småfeet ditt. ³⁹ Det som ble revet i hjel, tok jeg ikke med til deg. Jeg bar tapet selv. Du krevde det av min hånd, enten det ble stjålet om dagen eller om natten. ⁴⁰ Slik hadde jeg det. Om dagen ble jeg fortært av tørke, og om natten av kulde, og søvnen forlot meg. ⁴¹ Slik har jeg vært i ditt hus i tjue år. Jeg tjente deg i fjorten år for dine to døtre, og i seks år for småfeet ditt, og du har forandret lønnen min ti ganger. ⁴² Hvis ikke min fars Elåhim, Avrahams Elåhim og Jitzchaks Frykt hadde vært med meg, hadde du sikkert sendt meg tomhendt av sted nå. Elåhim har sett min nød og mine henders strev, og Han talte deg til rette i går kveld.»

⁴³ Lavan svarte og sa til Ja'akåv: «Disse døtrene er mine døtre, og disse barna er mine barn, og dette småfeet er mitt småfe. Alt du ser er mitt. Men hva kan jeg i dag gjøre for disse døtrene mine og barna de har født? ⁴⁴ Kom nå, la oss slutte en pakt, du og jeg, så den kan være et vitnesbyrd mellom deg og meg.» ⁴⁵ Så tok Ja'akåv en stein og reiste den opp som en minnestøtte. ⁴⁶ Ja'akåv sa til sine brødre: «Sank sammen steiner!» Og de tok steiner og

lagde en røys, og på denne røysen åt de. ⁴⁷ Lavan kalte den Jegar-Sahaduta, men Ja'akåv kalte den Gal-Ed.

⁴⁸ Lavan sa: «Denne røysen er et vitnesbyrd mellom deg og meg på denne dag.» Derfor ble den kalt med navnene Gal-Ed ⁴⁹ og Mispa, for han sa: «Må YHVH holde vakt mellom deg og meg når vi er borte fra hverandre. ⁵⁰ Hvis du plager mine døtre, eller om du tar andre koner i tillegg til mine døtre, se, da er Elåhim vitne mellom deg og meg, selv om det ikke er noen mann sammen med oss.» ⁵¹ Så sa Lavan til Ja'akåv: «Her er denne røysen, og her er minnestøtten som jeg har lagt mellom deg og meg. ⁵² Denne røysen er et vitnesbyrd, og denne minnestøtten er et vitnesbyrd om at jeg ikke skal gå forbi denne røysen mot deg. Og du skal ikke gå forbi denne røysen og denne minnestøtten mot meg, for å gjøre noe ondt. ⁵³ Avrahams Elåhim, Nachårs Elåhim og deres fars Elåhim skal dømme mellom oss.» Ja'akåv sverget ved sin far Jitzchaks Frykt. ⁵⁴ Så ofret Ja'akåv et slaktoffer på fjellet og innbød sine brødre til å holde måltid. De åt brød og ble på fjellet over natten. **Maftir** ⁵⁵ Tidlig om morgenen sto Lavan opp og kysset sine sønner og døtre, og velsignet dem. Så dro Lavan bort og vendte tilbake til sitt sted.

[Til toppen](#)

Kapittel 32

¹ Så dro Ja'akåv sin vei, og Elåhims engler møtte ham. ² Da Ja'akåv så dem, sa han: «Dette er Elåhims leir.» Han kalte dette stedet med navnet Machanajim (De to leirene).

Håshea

Kapittel 11 Sephardim

⁷ For Mitt folk holder fast ved sitt frafall fra Meg. Selv om de roper til Den Høyeste, er det likevel ingen som opphøyer Ham. ⁸ Hvordan kan Jeg gi deg opp, Efraim? Hvordan kan Jeg overgi deg, Israel? Hvordan kan Jeg gi deg opp som Adma eller gjøre med deg som Tz'våjim? Mitt hjerte vender seg i Meg. All Min medynk våkner. ⁹ Jeg skal ikke fullbyrde Min brennende vrede. Jeg skal ikke ødelegge Efraim igjen. For Jeg er El og ikke et menneske, Den Hellige i din midte. Jeg vil ikke komme med vrede. ¹⁰ De skal følge YHVH. Han skal brøle som en løve. Når Han brøler, skal barna komme skjelvende fra vest. ¹¹ De skal komme skjelvende som en fugl fra Mitsrajim, som en due fra landet Ashor. Jeg skal la dem bo i sine hus, sier YHVH.

[Til toppen](#)

Kapittel 12

¹ Efraim har omgitt Meg med løgn og Israels hus med svik. J'hodah setter seg ennå opp mot El, mot Den Hellige, som er trofast. ² Efraim higer etter vind, ja, jager østavind. Hele dagen hoper han opp løgn og ødeleggelse. De slutter en pakt med assyrerne og fører olje til Mitsrajim.

³ YHVV fører sak mot J'hodah, og Han skal straffe Ja'akåv for hans ferd. Etter hans gjerninger skal Han gjengjelde ham. ⁴ I mors liv grep han sin bror i hælen, og i sin styrke kjempet han med Elåhim. ⁵ Ja, han kjempet med Budbæreren og vant. Han gråt og ba Ham om nåde. Han fant ham i Beit-El, og der talte Han til oss. ⁶ Det er Jehåvah Elåhej hatzevaåt. Jehåvah er det navnet Han skal kalles med. ⁷ Derfor skal du vende om til din Elåhim. Hold fast på miskunnhet og rett, og vent alltid på din Elåhim!

⁸ K'naaneeren, han har falske vekter i hånden. Han elsker å undertrykke. ⁹ Efraim sier: «Sannelig, jeg er blitt rik, jeg har skaffet meg rikdom. I alt mitt strev skal de ikke finne noen misgjerning hos meg, ikke noen synd.»

¹⁰ Men Jeg er YHVV din Elåhim, helt fra tiden i landet Mitsrajim. Jeg skal igjen la deg bo i telt som i dagene under den fastsatte høytiden. ¹¹ Jeg har talt til profetene, Jeg lot synene bli mange. Ved profetene talte Jeg i lignelser. ¹² Er det misgjerning i Gil'ad, så skal de sannelig bli til intet. Oftrer de okser i Gilgal, så skal deres altere sannelig bli til hauger i plogfurene på marken.

[Til toppen](#)

Kapittel 12 Ashkenazim

¹³ Ja'akåv flyktet til landet Aram. Israel tjente for å få en kone, og for en kone gjette han sauer. ¹⁴ Ved en profet førte YHVV Israel opp fra Mitsrajim, og ved en profet ble han bevart. ¹⁵ Efraim har egget bitter vrede. Derfor skal hans Herre la hans blodskyld komme over ham og la hans bespottelse komme tilbake over ham.

Kapittel 13

¹ Når Efraim talte, skalv folket, da han opphøyet seg i Israel. Men da han pådro seg skyld ved å dyrke Ba'al, døde han. ² Nå synder de mer og mer. De lager seg støpte bilder av sitt sølv, avguder etter sine egne evner. Alt sammen er arbeid utført av håndverkere. De sier om dem: «De menneskene som ofrer, skal kysse kalver!» ³ Derfor skal de bli som morgenskyen, som den tidlige doggen som blir borte, lik agner som blåses bort fra treskeplassen og som røyk fra røykåpningen. ⁴ Men Jeg er YHVV din Elåhim helt siden tiden i landet Mitsrajim, og du kjenner ikke noen annen Elåhim enn Meg. For det finnes ingen Frelser foruten Meg. ⁵ Det var Jeg som kjente deg i ødemarken, i landet med den store tørken. ⁶ Da de hadde beite, ble de mettet. De ble mettet, men deres hjerte ble hovmodig. Derfor glemte de Meg. ⁷ Derfor skal Jeg være mot dem som en løve. Jeg skal lure som en leopard ved veien. ⁸ Jeg skal møte dem som en binne som er fratatt sine unger. Jeg skal rive opp det som er rundt deres hjerte, og der skal Jeg fortære dem som en løvinne. Villdyret skal rive dem i stykker. ⁹ Israel, ødeleggelsen kommer over deg. Din hjelp er i Meg. ¹⁰ Hvor er din konge så han skulle frelse deg i alle dine byer? Hvor er dine dommere? Til dem sa du: «Gi meg en konge og fyrster!» ¹¹ Jeg ga deg en konge i Min vrede og tok ham bort igjen i Min harme.

¹² Efraims misgjerning er samlet i en pung. Hans synd er gjemt. ¹³ Veene til de fødende kvinnene skal komme over ham. Han er en sønn uten visdom, for når tiden er inne, kommer han ikke fram i åpningen på livmoren der sønnene blir født. ¹⁴ Jeg skal frikjøpe dem fra dødsrikets makt. Jeg skal forløse dem fra døden. Død, hvor er dine plager? Dødsrike, hvor er din ødeleggelse? Anger er skjult for Mine øyne. ¹⁵ Selv om han viser seg fruktbar blant brødrene, skal likevel en østavind komme. YHVHs vind kommer opp fra ørkenen. Da skal hans kilde bli tørr, og hans oppkomme skal tørke ut. Han skal plyndre skattkammeret for alle verdifulle ting.

[Til toppen](#)

Kapittel 14

¹ Shåmrån skal holdes skyldig, for hun har gjort opprør mot sin Elåhim. De skal falle ved sverdet, deres spedbarn skal knuses, og deres kvinner som er med barn, skal bli skåret opp.

² Israel, vend om til YHVH din Elåhim, for du har falt på grunn av din misgjerning. ³ Ta ord med dere og vend om til YHVH. Si til Ham: «Tilgi all misgjerning! Ta imot oss med godhet, så skal vi ofre våre lepper som offer. ⁴ Ashor kan ikke frelse oss. Vi vil ikke ri på hester. Vi vil ikke lenger si til våre henders verk: «Våre guder!» For det er i Deg de farløse finner barmhjertighet.»

⁵ Jeg skal lege deres frafall, Jeg skal elske dem av hjertet, for Min vrede har vendt seg bort fra ham. ⁶ Jeg skal være som dogg for Israel. Han skal blomstre som liljen, og slå røtter som på L'vanån. ⁷ Hans grener skal strekke seg utover. Hans prakt skal være som på oliventreet, og hans duft skal være som på L'vanån. ⁸ De skal vende tilbake, de som bor i hans skygge. De får nytt liv som kornet, og de blomstrer som vintreet. Deres ry skal være som vinen fra L'vanån. ⁹ Efraim sier: «Hva har jeg med avguder å gjøre?» Jeg har svart ham og ser til ham. Jeg er som et grønt sypresstre. Din frukt blir funnet i Meg. ¹⁰ Hvem er vis, så han forstår dette? Hvem er forstandig, så han kjenner det? For YHVHs veier er rette. De rettferdige går på dem, men overtrederne faller der.»

[Til toppen](#)

Jåchanan

Kapittel 1

¹⁹ Og dette er Jåchanans vitnesbyrd da sanhedrin sendte prester og levitter fra Jeroshalajim for å spørre ham: «Hvem er du?» ²⁰ Da bekjente han og nektet ikke. Han bekjente: «Jeg er ikke Mashijach.» ²¹ Og de spurte ham: «Hva så? Er du da Elijahoh?» Han sa: «Det er jeg ikke.» «Er du Profeten?» Og han svarte: «Nei.» ²² Da sa de til ham: «Hvem er du, så vi kan gi et svar til dem som har sendt oss? Hva sier du om deg selv?»

²³ Han sa: «Jeg er røsten av en som roper i ødemarken: Gjør YHVHs ^{Jes 40:3} vei rett, som profeten Jeshajaho har sagt.

²⁴ Utsendingene var fra fariseerne. ²⁵ Og de spurte ham og sa: «Hvorfor døper du da, hvis du ikke er Mashijach eller Elijaho eller Profeten?» ²⁶ Jåchanan svarte dem og sa: «Jeg døper med vann, men det står En blant dere som dere ikke kjenner. ²⁷ Han er det som kommer etter meg, Han som er kommet foran meg, og som jeg ikke er verdig til å løse sandalremmen for.» ²⁸ Dette skjedde i Beit-Anjah, øst for Jarden, hvor Jåchanan døpte.

²⁹ Dagen etter ser Jåchanan Jeshoa komme imot seg, og han sier: «Se der! Elåhims Lam, som bærer verdens synd! ³⁰ Det var om Ham jeg sa: Etter meg kommer en Mann som er kommet foran meg, for Han var før meg. ³¹ Jeg kjente Ham ikke. Men for at Han skulle bli åpenbart for Israel, derfor er jeg kommet og døper med vann.» ³² Og Jåchanan vitnet og sa: «Jeg så Ånden komme ned fra Himmelen som en due, og Han ble over Ham. ³³ Jeg kjente Ham ikke, men Han som sendte meg for å døpe med vann, sa til meg: Ham som du ser Ånden komme ned og bli over, Han er Den som døper med Roach haKådesch. ³⁴ Og jeg har sett det, og jeg har vitnet at Han er Elåhims Sønn.»

³⁵ Dagen etter sto Jåchanan der igjen sammen med to av disiplene sine. ³⁶ Og mens han ser på Jeshoa, som kom gående, sier han: «Se der! Elåhims Lam!» ³⁷ De to disiplene hørte ham si dette, og de fulgte etter Jeshoa. ³⁸ Da snudde Jeshoa seg og så dem følge etter. Han sier til dem: «Hva ønsker dere?» De sa til Ham: «Rabbi» – det betyr Læremester – «hvor bor Du?» ³⁹ Han sa til dem: «Kom og se!» De kom og så hvor Han bodde, og de ble hos Ham den dagen. Det var nå omkring den tiende time. ⁴⁰ En av de to som hadde hørt Jåchanan tale og som fulgte Ham, var An'd'raj, Shimån Kefas bror.

⁴¹ Han fant først sin egen bror Shimån og sa til ham: «Vi har funnet haMashijach» – som oversatt er «en som er innsatt av Elåhim». ⁴² Og han tok ham med til Jeshoa. Da Jeshoa så på ham, sa Han: «Du er Shimån, sønn av Jåchanan. Du skal kalles Kefa» – som oversatt betyr: Klippe.

⁴³ Dagen etter ville Jeshoa dra til Gallil, og Han fant Pillipås og sa til ham: «Følg Meg!»

⁴⁴ Pillipås var fra Beit Tzaidah, An'd'raj og Shimåns by. ⁴⁵ Pillipås fant Natan'el og sa til ham: «Vi har funnet Ham som Måshe skrev om i Tårahen og som også profetene har skrevet om, Jeshoa ben Jåsef fra Nasaret.» ⁴⁶ Natan'el sa til ham: «Kan det komme noe godt fra Nasaret?» Pillipås sier til ham: «Kom og se!» ⁴⁷ Jeshoa så Natan'el komme mot seg, og Han sier om ham: «Se, en sann israelitt som det ikke er svik i!» ⁴⁸ Natan'el sa til Ham: «Hvordan kjenner Du meg?» Jeshoa svarte og sa til ham: «Før Pillipås kalte på deg, da du var under fikentreet, så Jeg deg.» ⁴⁹ Natan'el svarte og sa til Ham: «Rabbi, Du er Elåhims Sønn! Du er Israels Konge!» ⁵⁰ Jeshoa svarte og sa til Ham: «Tror du fordi Jeg sa til deg: Jeg så deg under fikentreet? Du skal få se større ting enn disse.» ⁵¹ Han sa til ham: «Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Fra nå av skal dere se Himmelen åpnet og Elåhims engler stige opp og stige ned ^{1.Mos.}

^{28:12} over Menneskesønnen.»

[Til toppen](#)